

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی اثر گذاری دام گستری بر ماهیت جرم و خاستگاه آن در حقوق ایران و فرانسه

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین‌المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

هادی حیدری منش - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

دام گستری به معنای توسل مقامات قضایی به تحریک، فریب، دسیسه، نیرنگی و حيله در وقوع با اثباته جرم می باشد. برخی اوقات مقامات قضایی در مسیر کشف جرایم یا محکوم نمودن مجرمان سابقه دار با بن بست مواجه می شوند؛ زیرا استفاده از شیوه های سنتی و روشمند برای کشف یا اثبات برخی جرایم موجب نافرجامی وظایف قانونی مقامات قضایی می گردد. بنابراین از روش هایی استفاده می کنند که هرچند آنها را به هدفشان در کشف یا اثبات جرایم می رسانند، از لحاظ انصاف و منطق حقوقی چندان صحیح به نظر نمی رسد. با توجه به بررسی های صورت گرفته در این تحقیق به نظر می رسد که نمی توان طرفدار آزادی مطلق دام گستری توسط مامورین یا ممنوعیت مطلق آن بود. چرا که از طرفی آزادی مطلق آن مضر به حقوق افراد بوده و ممنوعیت مطلق آن نیز حقوق جامعه را به خطر می اندازد. پیشنهاد نگارنده چنین است که دام گستری را اصولاً ممنوع دانسته مگر در مورد برخی جرایم، از جمله جرایم سازمان یافته و فراملی و جرایم ارتكابی توسط مجرمین حرفه ای مشروط بر آنکه علیه مجرمینی بکار گرفته شود که به احتمال زیاد مرتکب جرم مورد نظر خواهند گردید یا در پی تکرار جرم مورد نظر بر خواهند آمد.

کلمات کلیدی:

دام گستری، مشروعیت دلیل، مامور دام گستر، تسهیل وقوع جرم، تحریک متهم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018766>

